12513/172.

Nagy-Kőrös apr. 18. 1857.

Kedves Palim!

Megijedtél, ugy-e, e nagy levéltől, nem tudván mire vélni, hogy én, rosz levelező, egyszer-re ily csomaggal rontok be hozzád. Nem a könyveket sürgetem, ne félj, nem is bizok rád czipővásárlást: egyébről, fontosabbról irok, tehát figyelj.

Juliska érinti levelében, hogy te Erdélybe készülsz, nem tudom mikor és mi alkalommal. Remélem Szolnokig gőzösön fogsz jőni, csak azontul szekeren, vagy hogy? Na hát, édes fiam, tedd azt, hogy pakold fel Julisát és magaddal hozd haza. Tudom, hogy ez neki nagy ellenére lesz, mert nem győzi dicsérni a Csengeriék szivességét, aztán meg Pestet még jóformán meg sem izlelte: de hiába. Anyja lába dagadoz, nem győzi a fáradságos, talpalást konyhában és egyebütt — pedig két kosztos is van. Az a fiú, kit nálam láttál, s kiről akkor ugy hittem, Szabó Károlynál lesz koszton, nálam maradt — nem lehetett tőle szabadulni. Igy hát Hajnallal már ketten vagynak: s nőm, beteg lábbal nem győzi a lótást-futást, cseléd nem lévén egyéb a rosz kis Terkánál. Julisa hát igen sokat könnyithetne anyján, mert főzni tud. Igy van az ember falun, édes barátom. Kérlek tehát, igyekezzél Julisát rábirni, hogy jőjön haza, és Csengeriéket, szives köszönetem mellett, tudósitni a bajról, mely őt visszahivnom sürget. Meg vagyok győződve, hogy akármeddig teljes bizodalommal hagyhatnám nálok gyermekemet — s talán szivességöket máskor igénybe is veszem: de most az itthoni körülmény nem engedi. Ha más valakivel indulsz is Erdélybe, tehetnéd azt, hogy egy nappal (többel is, ha időd kiadja, nálam mindig otthon vagy) megelőznéd utitársadat, vagy, ha kocsin indul, csak Szolnokban csatlakoznál hozzá. Tedd ezt, édes barátom, igen nagy örömet szerzesz vele nekünk. Ha elutaznál e nélkül, nem is tudom, Julisa kivel jöhetne haza, miután én Pünkösdig nem érek rá fölmenni érte, mástól pedig azt az áldozatot, hogy őt kisérgesse, nem kivánhatom. —

Csengeri szivességéből megkaptam a régi cseh költeményt. Forgattam, de még figyelmesben kell olvasnom, hogy becsét méltánylani képes legyek. Annyit látok, hogy azon korból származik, midőn a költemény csak ugy termett, mint a virág, nem csinálták.

Üdvözlöm b. Keményt — Salamont szivesen köszöntöm, a jó Csengeriéknek add át legforróbb jókivánatomat. Hallottam, mily fatalitás elkéstetek Kőrösön: hogy nem tudtam én azt! Segitettem volna legalább várni.

Ölellek ezerszer

barátod

AJános

PESTH 19/4 ...

T. cz. Gyulai Pál urnak.

Pest.

Nádor vendéglő", 38 szám u szoba

2.

U 513/172

K 573/172

AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA